L.463/2

Conseil d'Etat - Raad van State
LEGISLATION - - WETGEVING
L. 1 - 463/2
3 AOUT 1949
Transmis à M. Coordinatie
Overgemaakt aan de H. Leuven

KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 29e Juni 1949, door de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Regent houdende oprichting van een Nationale Dienst voor de Coördinatie van de Maatschappelijke Onderstand, heeft ter zitting van 8 Juli 1949 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Santé publique et de la Famille, le 29 juin 1949 d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté du Régent portant création de l'Office national de Coordination de l'Assistance sociale, a donné en sa séance du 8 juillet 1949 l'avis suivant :

Het voorgelegde ontwerp beoogt vooral de oprichting van een nationale instelling die belast wordt met de coördinatie van de inspanningen der officiële en private werken op het gebied van maatschappelijke onderstand. Het gaat gesteund op artikel 98 van de wet van 10 Maart 1925.

De tot grondslag dienende wettekst bevat echter geen bepaling die aan de Koning de macht verleent om een dergelijke instelling in het leven te roepen. Alleen door middel van een wet kan het door dit ontwerp nagestreefde doel verwezenlijkt worden.

Niet alleen uit de titel en de considerans doch ook uit het beschikkend gedeelte van het ontwerp blijkt duidelijk dat de bepalingen van artikel 98 worden voorbijgestreefd.

De wetgever heeft inderdaad de mogelijkheid voorzien plaatselijke of intercommunale identificatiediensten op te richten bij koninklijk besluit na advies van de commissie van openbare onderstand, de gemeenteraad en de bestendige deputatie; ook de mogelijkheid werd voorzien een centrale identificatiedienst op te richten als verbindingsorganisme voor de verscheidene plaatselijke diensten.

Het ontwerp gaat in omgekeerde orde te werk en voorziet een Nationale Dienst onderverdeeld in provinciale, gewestelijke en plaatselijke bureau's. Dergelijke regeling en indeling stemmen niet overeen met de bepalingen van de wet.

Het blijkt klaar uit de parlementaire werken, namelijk uit de bespreking van de tekst van artikel 98 ter zitting van de Senaat d.d. 23 Februari 1922, dat de wetgever geen centrale dienst met plaatselijke vertakkingen heeft gewild. De Senaat verwierp immers het amendement van de commissie van Justitie waardoor het initiatief tot oprichting der locale diensten aan de centrale identificatiedienst werd gegeven.

.../...

Het verbiedt aan de Nationale Dienst alle verrichtingen van opsporing, wijl artikel 98 van de wet aan de identificatiediensten een dergelijke opdracht verleent.

Ook artikel 7 van het ontwerp druist in tegen de bepalingen van artikel 98 van de wet van 10 Maart 1925.

Het ontwerp bevat geen enkele bepaling waarbij de toestand van de thans bestaande identificatiedienst wordt geregeld.

In de artikelen 8 tot 17 van het ontwerp wordt geen rekening gehouden met de onderscheiden rol die door de wet aan de plaatselijke diensten enerzijds en aan de centrale dienst anderzijds wordt toebedeeld. Het ontwerp behandelt hun bestuurlijke inrichting op gelijke voet ; zulks schijnt het gevolg te zijn van de hierboven besproken indeling die niet met de wet overeenstemt.

De bepalingen van artikel 17 zijn volkomen in strijd met de wet. Er wordt geen onderscheid tussen de diensten gemaakt wat de begrotingen en de rekeningen alsmede wat de kosten betreft. De wet legt inderdaad de kosten van de plaatselijke diensten ten laste van de gemeente (of intercommunale inrichting), de provincie en de Staat, elk voor een derde wijl ze de Staat uitsluitend de kosten van de centrale dienst laat dragen.

Overigens gaat het ontwerp door middel van subsidiëring te werk daar waar het afdragen van de kosten, door de wet geheel of voor een derde rechtstreeks ten laste van de Staat wordt gelegd.

Ten slotte weze hierbij opgemerkt dat het ontwerp geen melding maakt van de instemming van de Minister van Financiën en van de Minister van het Algemeen Bestuur en de Pensioenen.

De Raad van State is derhalve van advies dat het voorgelegde ontwerp, waar het de oprichting van een Nationale Dienst voor de Coördinatie van de maatschappelijke onderstand beoogt, alle wettelijke grondslag mist.

.../...

In zover het besluit slechts voor doel zou hebben een centrale identificatiedienst met de bevoegdheden door artikel 98 van de wet van 10 Maart 1925 bepaald, in het leven te roepen, dient de voorgelegde tekst grondig herzien te worden met inachtneming van de bepalingen van de wet.

Le projet tend en ordre principal à la création d'un office national qui aurait pour mission de coordonner les efforts des oeuvres officielles et privées, dans le domaine de l'assistance sociale.

Il est fondé sur l'article 98 de la loi du 10 mars 1925. Cette disposition légale ne confère cependant pas au Roi le pouvoir de créer une telle institution. Une loi nouvelle pourrait seule en permettre la réalisation. Il ressort non seulement de l'intitulé et du considérant mais encore du dispositif du projet que celui-ci déborde le cadre de l'article 98.

La loi permet la création, par arrêté royal, d'offices d'identification locaux ou intercommunaux, moyennant un avis préalable de la commission d'assistance publique, du conseil communal et de la députation permanente. Elle prévoit également la création éventuelle d'un office central d'identification chargé de coordonner l'activité des divers offices locaux.

En prévoyant la création d'un office national de coordination subdivisé en offices provinciaux, régionaux et locaux, le projet procède d'une manière opposée à celle indiquée par la loi. Une telle réglementation et une telle structure de l'office national de coordination ne sont pas conciliables avec les dispositions de la loi.

Il ressort clairement des travaux parlementaires, notamment des discussions auxquelles a donné lieu, lors de la séance du Sénat du 23 février 1932, le texte de l'article 98, que la création d'un office central d'identification à ramifications locales va à l'encontre de la volonté du législateur. Le Sénat rejeta en effet à ce moment l'amendement par lequel la Commission de la justice entendait abandonner la création des services locaux à l'initiative du service central d'identification.

L'article 7 du projet va lui aussi à l'encontre des dispo-

.../...

sitions de l'article 98 de la loi du 10 mars 1925.

Il interdit à l'office national de coordination toute activité d'enquête alors que ce dernier article charge spécialement les offices d'identification d'une mission d'information.

Le projet ne comporte aucune disposition réglant la situation du seul office d'identification existant actuellement.

Les articles 8 à 17 du projet ne tiennent aucun compte des missions respectives confiées par la loi aux offices locaux d'une part et à l'office central d'autre part.

Le projet règle leur organisation administrative de façon identique, sans doute en raison de la structure non conforme à la loi conférée par le projet à l'office national.

Les dispositions de l'article 17 du projet sont incompatibles avec la loi du 10 mars 1925.

Elles n'établissent aucune distinction entre les différents offices d'identification ni en ce qui concerne les budgets et les comptes, ni en ce qui concerne les frais. La loi cependant met les frais des offices locaux pour un tiers à charge des communes ou des unions intercommunales, pour un tiers à charge de la province et pour un tiers à charge de l'Etat, tandis qu'elle laisse à la charge de l'Etat seul les frais de l'office central.

Par ailleurs le projet assure le financement de l'office national de coordination au moyen de subventions alors que la loi met directement la totalité des frais de cet office et un tiers des frais des offices locaux à charge de l'Etat.

Il convient enfin de remarquer que le projet ne fait aucune mention de l'accord du Ministre des Finances et du Ministre de l'Administration générale et des Pensions.

.../...

Le Conseil d'Etat est en conséquence d'avis que, dans la mesure où le projet tend à la création d'un office national de coordination de l'assistance sociale, il est dépourvu de fondement juridique. Dans la mesure où le projet ne tendrait qu'à la création d'un office central d'identification, dans le sens où l'entend l'article 98 de la loi du 10 mars 1925 et avec les attributions que celle-ci prévoit, le projet devrait faire l'objet d'un remaniement qui aurait pour effet de mettre ses dispositions en concordance avec celles de la loi du 10 mars 1925.

Waren aanwezig: Etaient présents:

De Heren: F. LEPAGE, raadsheer van State, voorzitter
Messieurs: conseiller d'Etat, président

D. DECLEIRE, raadsheren van State
J. COYETTE, conseillers d'Etat

P. ANSIAUX, bijzitters van de afdeling wetgeving
J. VAN HOUTTE, assesseurs de la section de législation

R. VAN HAECKE, adjunct-griffier, griffier
greffier adjoint, greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. LEPAGE.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. LEPAGE.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER, DE VOORZITTER - LE PRESIDENT